

12.7.2010

KÖZLEMÉNY A KÉPVISELŐK RÉSZÉRE

Tárgy: **H. H., német állampolgár által benyújtott 0136/2010. számú petíció a versenybírságok fogyasztói árakba történő beszámításáról**

1. A petíció összefoglalása

A petíció benyújtója kéri, hogy tiltsák be azt, hogy a fogyasztói árakba be lehessen számítani azokat a bírságokat vagy más eseti kényszerítő bírságokat, amelyeket a kartellezés szankcionálására szabtak ki. A petíció benyújtója példaként a villamosenergia- és gázhálózatokat üzemeltető német cégekre kivetett bírságot említi, amelyet a túl magas vezetékhasználati díj miatt állapítottak meg. Az érintett üzemeltetőknek nem kellett közvetlenül befizetniük a bírságot, hanem azt beszámíthatták a jövőbeli áram- és gázdíjakba. A petíció benyújtója szerint a hálózatüzemeltetők így német és európai versenytársaikkal szemben jogosulatlan versenyelőnyhöz jutottak, mivel a versenytársak nem rendelkeznek ilyen előnnyel jövőbeli díjaikkal kapcsolatosan.

2. Elfogadhatóság

Elfogadhatónak nyilvánítva: 2010. május 4. Tájékoztatás kérése a Bizottságtól (az eljárási szabályzat 202. cikkének (6) bekezdése szerint) megtörtént.

3. A Bizottságtól kapott válasz: 2010. július 12.

„A német szabályozó hatóság, a Bundesnetzagentur elfogadta az átviteli és bizonyos elosztási hálózatokhoz (elektromos illetve gázszállító) való hozzáférés díjait. A hatóság a legtöbb esetben arra jutott, hogy az átvitelirendszer-üzemeltetőknek és az elosztórendszer-üzemeltetőknek csökkenteniük kell díjait, mivel a hivatkozott költségek nem teljesen indokoltak. A díjakra és költségekre vonatkozó rendelkezések (GasNEV és StromNEV)

hatályba lépése és a Bundesnetzagentur konkrét döntései közötti átmeneti időszak alatt az átvitelrendszer-üzemeltetők és elosztórendszer-üzemeltetők túl magas díjakat számítottak fel a hálózat használóinak.

A német törvények (az Energiegesetz 33. paragrafusa) szerint a Bundesnetzagentur előírhatja az átvitelrendszer-üzemeltetőknek és elosztórendszer-üzemeltetőknek az ilyen indokolatlan bevételek visszafizetését. A Bundesnetzagentur élt ezzel a lehetőséggel. Határozata szerint a visszafizetésnek úgy kell megvalósulnia, hogy a jövőben néhány éven át alacsonyabb díjakat alkalmaznak.

A petíció benyújtója azt kéri, hogy a Bizottság ezt a gyakorlatot nyilvánítsa törvénytelennek, és rendelje el, hogy az átvitelihálózat-üzemeltetők és elosztóhálózat-üzemeltetők késedelem nélkül fizessék vissza a teljes összeget.

A Bundesnetzagentur döntései összhangban vannak az energiatörvénnyel. A földgázzal szembeni 1775/2005/EK rendelet szerint „a hálózatokhoz való hozzáférés díjainak átláthatóknak kell lenniük, figyelembe kell venniük a rendszeregyensúlyra és annak fejlesztésére vonatkozó szükségleteket, és a tényleges költségeket kell tükrözniük, amennyiben az ilyen költségek megfelelnek egy hatékony és szerkezetileg összehasonlítható rendszerüzemeltető költségeinek, illetve átláthatóak, és egyidejűleg biztosítaniuk kell a befektetések megfelelő megtérülését, és adott esetben figyelembe kell venniük a díjszabások szabályozó hatóságok által történő összehasonlításait. A díjakat és a számításukhoz használt módszereket megkülönböztetésmentesen kell alkalmazni.”

Hasonlóképpen, a villamos energiáról szóló 1228/2003/EK rendelet 4. cikke szerint „A hálózati rendszerirányítók által a hálózati hozzáférés tekintetében alkalmazott díjaknak átláthatóknak kell lenniük, figyelembe kell venniük a hálózati biztonsági követelményeket, és tükrözniük kell a ténylegesen felmerült költségeket, amennyiben megfelelnek egy hatékonyan működő és szerkezetileg hasonló hálózati rendszerirányító díjainak és megkülönböztetésmentesen alkalmazzák őket. A díjak nem lehetnek távolságfüggőek.”

A Bundesnetzagentur első döntései biztosítják, hogy a díjak költségalapúak legyenek.

A Bundesnetzagentur másodlagos döntései a hálózat felhasználói részére alacsonyabb jövőbeli díjakon keresztül történő visszafizetésről nem sértik a földgázzal szembeni rendeletet, sem más energiajogi kereteket. A német rendelkezés, amely feljogosítja a Bundesnetzagenturt a visszafizetés elrendelésére, nem alapul sem a 2003/54/EK, sem a 2003/55/EK irányelvre. Ehelyett olyan német jogi előírásról van szó, amely kizárólag az energia- és trösztellenes törvényre jellemző.

Ezért a Bizottság fellépése nem indokolt.”